

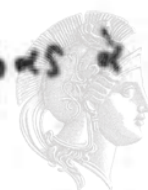
Legend, Bibl. Hell. XV-XVI, 4, σ. 62-63.

Βεργίνιος
ἸΑΧΧΕΛΟΣ

Υπὸ τοῦ Legend περιγράφοντος, ἡδ' ἄνωτ. (24.582) τὸ βιβλίον ὑπὸ τίτλον
Plutarchi libellus de FLUVIORUM ET MONTIUM... Pasisis... MDLVI », ἡδ' ἰδεται
(ἐν τοῦ Cod. Paris. lat. 10.327, f. 109²) ἢ ἡ κάτωθι ἐπιστολὴ τοῦ Ἰαχχέλου Βερ-
γινίου (ἄχρον.), πρὸς ἄνώνυμον :

« Τῷ ἁγίῳ καὶ μεγάλῳ σαββάτῳ, ὁ εὖς θεῶν ἡδ' ἄνωτ. παρ' ἐμοὶ
προτάγματι εἶ, δέσποτα, προσκομίσατό μοι τούτῳ τὸ βιβλίδιον, λέγων ὡς
ἂν γράψαιμι καὶ λατινιστὶ τῇ ἡμῶν χεὶρὶ.* Ἀλλὰ καὶ πρὸς τούτῳ παρέσχε
μοι καὶ ἀργύρια, ἅπερ μαχοῦσι τεσσόνους, δώδεκα τὸν ἔριθμόν, εἰ-

* Κατὰ Legend, « comme on le voit, Auge Vergèce ne se borne pas à calligra-
phier le grec, mais copie aussi des textes latins.

βικνν ὅθ' ὁ ἐμός δεσπότης δῶρον δωρεῖται σοι ταῦτα, ἀπλῶς, καὶ οὐκ ἔτι
 ἑτέρας προφάσεως, ἐπιδεικνείς ἅμα καὶ βραχὺν τινα ὑπομνηματισμὸν παρὰ εἰ
 χειραρμένον τούτου γ' ἕνεκα. Τὸ μὲν οὖν βιβλίδιον καὶ τὸ γράφειν αὐτό
 ἀκριβῶς ἐδέχθην κατὰ τὸ προσταχθέν. τὰ δὲ χρήματα πάντως ἡχθέσθην ἰ-
 σῶν· καὶ ἦν οὐκ ἐύχρησθον ἵνα μὴ ὑπονοήσῃς κακῶς, παρῶν δὲ ἂν μὴ χάριν
 ἀπεπερψά* σοι εἰπῶνα. Καὶ γὰρ ἔγωγ' οὐκ εἶδθα πώποτε ἐπ' ἀργυρίοις γράμματα
 γράφειν μηδὲ τινι, ἥπερ ἐγίγας τε καὶ ὠνοῖας ἔνεκα μόνον καὶ μάλιστα τοῖς
 τὴν ἀρετὴν ποθέουσιν ὥσπερ σὺ. ἀλλ' εἵπτε οὕτω σοι ἡ δω[τ]η[σ]ις, ἔγωγε, τύχη
 ἀγαθῇ. Ὡς ποτὲ ὑγιαίνοντες, ἦν θεὸς δῶ, ἀποδώσωμεν πᾶν τὸ ὀφειζό-
 μενον· τανῶν δὲ χάρις τὸ εἶναι βιβλίδιον, ὅπερ ὑμεῖς ἐυνοήσαντες κατὰ
 τὸ δυνατόν ἐπιτελέσαμεν. καὶ πάλιν εἰ χρεῖαν ἔχεις ἑλλοῦ του, πρόστατε
 καὶ τὸ προστατόμενον ἔφη κατὰ τὸ ἑγικτόν. Βουλοίμην ἂν κοινῶ-

Legend, Bibl. Hell. XV-XVI, 4, 62-63

(B.)

Βεργίνιος

Ἰαχχελος

λογησάμενος τίνα μετὰ σοῦ, καὶ πηδόν καὶ αἰρίας τῶν, ἐλῶσθαι πρὸς
αὐτὸν, ὥς ἂν βραχὺ. τὰ δ' ἄλλα ἐπικρατέως τῆς ὑγείας

60v. 22

